

1900-11-17

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Recipient's location:
Rosenvænget Hovedvej 27

Mentioned people:
Lorenz Frølich
Susette Cathrine Holten
Carl Nielsen
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 55 nr. 19

TRANSCRIPTION

Mappe 55 brev nr. 19

Roma 07-11-1900

Kjære Kone! I flere da har jeg glædet mig over at min mave ikke behøvede rabarberrod, til det endelig igår blev til diarhoe, så jeg måtte gå tidlig til sengs og i dag holde mig hjemme. Nu venter jeg dog nærmest forstoppelse. På mandag skal vi herfra tidligt om morgenen, så vi har kun foruden i dag, torsdag, fredag Idag og søndag, og jeg trænger til mindst 2 godtvejrskdage for at få mine små billeder færdige, og så skal vi mellem 10 og 12 (i maletiden) ud at se Carl den Stores kroningsdragt, hvortil vi nu har fået tilladelse. Den vase jeg er ved at tegne efter hukommelsen, har fotografen dog ikke lov at tage endnu, det viste sig, at han måtte vente. Se der skulde jeg også ud på ran. Tak for kortet i går, også jeg er hemsk glad over at Peter fik alvoren at føle af Anna, han må sikkert have fortjent det, mon han ikke har begyndt at puffe eller støde eller slig. Dit aparte brevkort er ikke blevet stjålet på vejen. Igår aftes, da M. og L. var henne at se Salerni spille Otello, sad RP.

2-

og lavede vor hjemrejseplan i orden, han er udmærket i mange måder, og alletider let at have med at gøre. Sund, godt humeur og hjærtegod. Pas nu bare på, at Du ikke skriver for sent til de forskellige steder. Fra Rom den 12te morgen. Fra Orvieto 15de formiddag fra Siena den 16de eftermiddag fra Pisa 18de morgen fra Parma 19de eftermiddag. Derefter er det næppe vært at Du skriver, for jeg tror næppe der bliver tid til at høre efter breve, det kan være galt nok disse steder, nøjes derfor helst med blot brevkort. Jeg begynder snart at opgive håbet om at få de breve om Frølichsfesten, jeg har sendt 2 breve til posthuset i Pompei og 1 til Napoli. Måske får jeg dem engang til vinter i Kbh. Det er ærgerligt nok. Mielcke er virkelig begyndt at tegne, efter vaser. Rud er meget flittig til at tegne efter vaser; jeg hindres af mine udemotiver. – Nu fik jeg virkelig de breve, tak. Det er dejligt at høre om Eskil som borer. Det er godt Du følger Jacobs råd. Du kunde gærne sendt mig verset til Frølich. Mielcke er ikke mere stædig, vi har det godt sammen vi 4. Det er skam dejligt Du har overdænget mig med breve.

-3-

Det var da godt Du havde Viggo til bords. 2 gange på Fr.'s udstilling, jo det er meget flinkt, ug*. Talte Niels, skade Du ikke hørte det. Peter har muligen lidt blomsterforstand, men ingen kunstforstand, men hans bemærkning er meget sjov. Tak for alle hilsnerne. Hvad var det for en

samling billedhuggerarbejder i kunstforeningen. Det er da godt Du har P.M.L., tak hende fra mig. Bare Du havde fået besøgt Cathrine kort før festen, og havde pumpet hende. Den 8de mavepine resulterede ligegodt i følgende sang, idet den gav mig ro til at ligge og grunde. Men melodi mangler (mon Carl Nielsen kan lave en om sangen er det værd) men af hele selskabet kan den ikke synges, da den har skiftende rytme eller skal vi sige usikre eller slet ingen fødder. Selv har jeg ondt ved at bedømme den, jeg har prøvet at file på den, men det lader til ikke at ville lykkes, den trænger tilmed til forklaring hist og her. Gjør med den hvad I vil men skån mig dog for at den kommer frem og bliver til fiasco. Nu har jeg gjort hvad jeg kunde. Hvordan mon Broder Niels har det? Hans [?mavse], hans billede, han har vel fået mit brevkort. Idag tænker jeg vi skal ud at se Carls kroningsdragt. Det er cirocco og overtrukket. Cathrine er vel oppe og slider i det.

-4-

Sig slynge de tråde, - blev virket i nord !
det herligste mor,
der funkler mens tiderne rinde,
og skulde end tiden det skjule i jord,
det lyser for de som det finde.

I tiderne unge, da skjaldene sang
Om genfundne aser og norner i vang,
der funkler mens tiderne rinde

X

Da vuggen [og] gik for den mester så fin,
Der virkede guder og helte på lin,
der funkler mens tiderne rinde

X

Se! Kæmperne gæve og favreste mø'r
På linet virket – med lykke skør, |NB 1|
det funkler mens tiderne rinde

X

Han styrede kursen mod fremmed kyst
da virked han Eros og Psyche med lyst |NB 2|
det funkler mens tiderne rinde

X

Han virkede meget, han virked af lyst
Til sidst så drog ham dog hjemmets kyst.
Den funkler mens tiderne rinde

X

Se hjemme var væven og guderne med
forlængst forældede; anden væv
skulde funkle mens tiderne rinde

X

Men tiderne runde; det gamle lin
Blev prist som væv så ægte fin,
og Frølich han virkede vidre. |NB 3.|

X

O! Lykkelig mand som sit virke ser
genstråle for ikke at blegne mer;
men funkle mens tiderne rinde

X

Jeg tror ligegodt ikke at jeg hitter på bedre vendinger, for nu har jeg ikke
længere diarhoe, tvært imod. Lev vel og hilse alle. Din mand.

Mielcke siger, hans mave er forvirret, den ved ikke om den har det ene
eller det andet.

|NB1. I henhold til at hans samtid væntede mere af ham end den syntes
han opfyldte, der stod først "og skuden fik bør".

NB 2. Hitter jeg på at give dette vers andre rim, skal jeg sende dem.

NB 3. denne linie falder ud af harmonien, men endnu har jeg ikke fundet
på at sige det samme med andre ord.]

Roma 7-11-1900

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 55 Nr. 19

Kjære Tone! I flere da har jeg glædet mig
over at min mave ikke behjævede sabbats-
roed, til det endelig går. På til diashoe,
så jeg måtte gå ind til stings og dagholde
mig hjemme. Nu venter jeg dog nærmest for-
stoppelse. På mandag skal vi herfra tillyst
om morgenen, så vi har kun foruden idag, Tirsdag,
fredag dag og Søndag, og jeg trænger til mindst
2 godt vejisdage for at få mine små billeder
færdige, og så skal vi mellem 10 og 12 (i maktiden)
ud at se Carl den Stores Krongæst, hvortil
vi nu har fået tilladelse. Den vaser jeg
ved at tegne efter hukommelsen, har fotografen
dog ikke lov at tage endnu, at vi skal se, at han
måtte vente. Se der skulde jeg også ud på ram,
Tak for kortet går, og jeg er meget glad over
at Peter ikke alvoren at folk af Anna, han må
deltid have forbrændt det, men han ikke har begyndt
at puffe eller stude eller stog. Det gamle brunkort er
ikke blevet spillet på vejen. Går
aften, så M. og L. var henne at se
Salvini Wille Stello, så R.O.

og Caracci vor hjemreise plan + orden, han er
udmønstret i mange måder, og alletider at
have med at gjøres. Sund, godt humør og godt
god. Pas nu bare på, at den ikke skrives
for sent til de forskellige steder. Fra Rom
den 12de morgen. Fra Orvieto 15de formiddag fra Siena
den 16de eftermiddag fra Pi. del 18de morgen fra
Parma 19de eftermiddag. Deretter er det næppe
værdt at du skriver, for jeg tror næppe du bliver
tid til at høre efter breve, at kan være gået
nok disse steder, nøjs de for helst med blot
brevkort. J. begynder snart at gribe håbet om
at få de breve om Tröbelsfester, jeg har sendt
2 breve til posthuset i Pompei og 1 til Napoli. Måske
får jeg dem engang til vinter. 1844. Det er meget
nok. Mielche er virkelig begyndt at tegne, efter
vaser. Rud er meget fløttig til at tegne efter vaser,
jeg hindres af mine admonitioner. Du fik jeg virke-
lig de breve, tak. Det er dybt at høre om Estel som
borer. Det er godt de følger Jacobus råd. De kunde
gerne sendt mig verset til Trölich. Mielche er ikke mere
Stedig, vi har det godt sammen i 4.
Det er skam dybt du har overdraget
mig med breve.

Så var da godt du havde visse til bords. 2 gange
på F. S. ved tilling, ja det er meget flink, og X. Talte
Niels, skade du ikke hørte det. Peter har mulig
høst blomsterforstand, men ingen kornforstand,
men hans bemærkning er meget god. Tak for alle
velkomne. Hvad var det for en samling billed-
huggerarbejder i kornforeningens. Det er da godt
du har P.M., tak for de par mig. Bare du
havde fået besøgt Catherine kort før festen,
og havde pumpet hende. Den 8de Martsimen re-
terede lyngodt i følgende sang, idet den gav mig ro til at
lyse og grunde. Men melodi mangler, (Men Carl Nielsen kan
lave en om sangen er det værd) Men af hele selskabet kan
den ikke synges, da den har skiftende rytme eller skal vi
sige usikkerhed i slutningen for den. Selv har jeg ondt ved at
bedømme den, jeg har prøvet at file på den, men det leder til
ikke at ville lykkes, den trænger til mere til forklaring her
og her. Gjør mig den lighed I vil men skæn mig dog for
at den kommer frem og bliver til frø. Nu har jeg gjort
hvad jeg kunde. Hvordan mon Broder Niels har
det? hans mause, hans billed, han har vel fået mit brudekors.
Jeg tænker jeg vi skal ud at se Perle
Kroningsdragt. Det er cirrocco og
overstrømmet. Catherine er vel også og slider
i det.

S. 9. Slænge de træde, blev virket: nordst
det herligste mor,
der pænklér mens tiderne rinde,
og skulde end tiden det skjule i jord,
det lyder for de som det flinde

Tidene unge, da spejaldene sang
- sig slyng di trøde -
Om genfundne aser og norner; vrag
der funkler mens Tidene rinde

Da vuggen [og] gik for den mester så fin,
- s. s. slynges de træde -
Der virkede guder og helte på lin,
der punktler monst'illerne rind

Se! Kampene gæve og favreste mær
- sig slynge de træde-
På linet virket med lytke skor, NB. 1
dit fænkler mens tiderne rind.

Flan, styrede kiursen mod fremmed lyst
- s. y. sløjle betræde -
da uirked han Eras og Psyche med lyst. 13. 2.
det funkler mens is demer rinde

Han virkede meget, han virkede af lyst
 Til sidst sa' dog ham dog hjemmets kyst.
 Den feukler mens siderne rinde

Se Himmel var voven af Guderne med
- sig selv og de Træde -
forlængst forældede; og den var
Skulde finkle mens Tiderne rinde
men Tiderne ruende; det gamle lin
- sig selv og de Træde -

men Tidernes runde; det gamle lin
- sig slænger de træde -
Blu prikket som vov sa' cegte fin,
of Trøstels kan virkede vidre. NB. 3.

O! lykkelig mand som sit virke ser
- sig slørge de træde-
genstrale for ikke at blygne mer;
men fupple mens tideerne vinde

Jeg tror lige godt, at jeg heller nok bedre venter, for nu har jeg, at jeg har diarræ, trent i mod.

der vel af Lidsalle. Der man
Nicolse siger, hans mave er
forbrændt, den ved ikke om den har
det ene eller det andet.

15.1. I looked up at hand some old notebook near of him and he pointed him up to the "of Sweden fiction".
15.2. He was in a "of grey cloth and another ring, that is dark brown."
15.3. Some kind of paper and of brownish, then another kind of paper and of brownish and another one.